

Прамова тав. Наталевіча Віктара Якаўлевіча

Таварышы! Працоўныя Слуцкай
выбарчай акругі аказалі мне вялі-
кае давер'е, вылучыўшы мяне кан-
дыдатуру ў дэпутаты Вярхоўнага
Совета СССР. Гэта давер'е, аказанае
мне народам, я палкам адношу да
партыі Леніна—Сталіна, членам
якой я з'яўляюся ўжо 15 год.

Таварышы! Мы жывем у краіне,
дзе пад кіраўніцтвам камуністычнай
партыі, у жорсткай барацьбе з во-
рагамі, социализм перамог канчат-
кова і беспаваротна. Мы жывем у
самай лепшай краіне свету, дзе
круглы год ззяе сонца Сталінскай
Канстытуцыі, дзе працоўным краіна
прадастаўляе ўсе свае багатствы.
Толькі ў нашай краіне з'яўляецца
самым каштоўным капі-
талам; чалавек, які ўзвінуў і
станавіцца ўсім. Толькі ў нашай
віруемай камуністычнай партыі і
геніяльным Сталіным працоўныя
вылучаюцца з нізоў на высокія на-
сты, займаюцца дзяржаўнымі спра-
замі.

Наша партыя Леніна—Сталіна
выхавала тысячы выдатных лю-
дзей—слаўных патрыётаў нашай
радымы. Многіх з іх народ з вялікай
радасцю вылучае ў вярхоўныя орга-
ны ўлады з тым, каб яны працавалі
яшчэ лепш для народа, для квіт-
неючай нашай радымы. (Апладыс-
менты).

Сесія ЦВК БССР зусім нядаўна
выбрала мяне выконваючым абавяз-
кі старшыні ЦВК БССР. Два меся-
цы таму назад я быў начальнікам
налігадзела №-скай часці, год на-
зад — камісарам палка, тры гады
назад — палітруком, 18 год назад—
чырвоначармейцам.

Мяне, сына стрэлачыка, выхавала
да партыі Леніна—Сталіна. Радзіў
ся я ў 1909 годзе у вёсцы Вера-
войша, Аршанскага раёна. У сям'

было 13 чалавек, а зямлі 2,5 дзе-
сяціны. Цяжка было бацькам пра-
карміць сям'ю. Прышлося мне з ма-
лых год пайсці на заробаткі. Спа-
чытку прападаў у майнтку Заблони-
це, потым на цікавым заводзе, за-
тым на чыгунцы, пісьмапосцам на
вошце. Браты і сёстры таксама ха-
дзілі на заробаткі, батрачымі.
Жыць было цяжка.

З поўным тэкстам
дакумента можна
знаёміцца ў бібліятэцы